07/09/2022

Θεολόγοι Κρήτης, αποστάσεις από τον Δωδώνης για τους βιασμούς: Η Εκκλησία δεν είναι σκοταδιστική

/ Επικαιρότητα

Αποστάσεις από τη δήλωση του **Μητροπολίτη Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου** ο οποίος υποστήριξε ότι οι γυναίκες οι οποίες πέφτουν θύματα βιασμού ουσιαστικά συναινούν παίρνει ο Παγκρήτιος Σύνδεσμος Θεολόγων λέγοντας: *«Οδυνηρή έκπληξη αποτέλεσαν οι πρόσφατες δηλώσεις ορθοδόξου μητροπολίτη, σχετικά με την υποτιθέμενη συναίνεση των θυμάτων των φρικτών και κτηνωδών βιασμών. Αυτές οι δηλώσεις διαδόθηκαν ταχύτατα και δικαιολογημένα προκάλεσαν την αγανάκτηση της κοινής γνώμης».*

Παράλληλα στέλνουν ηχηρό μήνυμα ότι οι εκφράσεις αυτές δεν εκφράζουν την Εκκλησία και επισημαίνουν ότι δεν είναι Σκοταδιστική.

«Οδυνηρή έκπληξη αποτέλεσαν οι πρόσφατες δηλώσεις ορθοδόξου μητροπολίτη, σχετικά με την υποτιθέμενη συναίνεση των θυμάτων των φρικτών και κτηνωδών βιασμών. Αυτές οι δηλώσεις διαδόθηκαν ταχύτατα και δικαιολογημένα

προκάλεσαν την αγανάκτηση της κοινής γνώμης».

Θεωρούμε αυτονόητο ότι οι εν λόγω απόψεις δεν έχουν καμία σχέση με το γράμμα και το πνεύμα της ορθόδοξης παράδοσης, αυτό που διαχρονικά μεταφέρουν οι άγιοι και οι αγίες της Ορθοδοξίας.
Επισημάνουμε ότι, παρά τα κατά καιρούς ολισθήματα ορθοδόξων χριστιανών (κληρικών και λαϊκών) η Ορθόδοξη Εκκλησία, σε καμία περίπτωση, δεν είναι φορέας «σκοταδιστικών» αντιλήψεων – όπως επικρατεί να ονομάζονται – ούτε χαρακτηρίζεται από μισογυνισμό.

Η Εκκλησία είναι αυτή που πρώτη προστάτευσε τη γυναίκα στον αρχαίο κόσμο, εκείνη που έδωσε και δίνει στη γυναίκα την αξία που της αρμόζει και την τιμά διαχρονικά, όχι μόνο στο πρόσωπο της **Παναγίας, της Υπεραγίας Θεοτόκου,** (της γυναίκας που γέννησε τον Θεό ως Θεάνθρωπο), αλλά και στα πρόσωπα των αναρίθμητων αγίων γυναικών, των οποίων τη μνήμη ποτέ δεν έπαψε να τιμά με ιδιαίτερο σεβασμό και λαμπρότητα.

Από την **αγία Αικατερίνα,** ως την **αγία Φιλοθέη την Αθηναία,** από την **αγία Φωτεινή** ως την αγία Μαρία Σκομπτσόβα του Παρισιού, από την αγία Μακρίνα ώς την αγία Ματρώνα την Αόμματη και πλήθος άλλων, αμέτρητες γυναίκες πραγματοποίησαν με τη Χάρη του Θεού το ιδεώδες της ενότητας με τον Θεό και τους ανθρώπους, εφαρμόζοντας την εντολή της αγάπης (τη «νέα εντολή» του Ιησού Χριστού, (Ματθ. 22, 35-40, Ιωάνν. 13, 34). Μάλιστα, τιμώνται ως αγίες, ως μάρτυρες και παιδομάρτυρες (έφηβες και μικρά παιδιά), ως ασκήτριες, ως ηγουμένες μοναστηριών, ως ισαπόστολοι και ιεραπόστολοι και γενικά διδασκάλισσες της ανθρωπότητας.

Κάποιοι συνάνθρωποί μας παρερμηνεύουν ορισμένα στοιχεία της ορθόδοξης παράδοσης, όπως το άβατο του **Αγίου Όρους** ή το γεγονός ότι οι γυναίκες δεν χειροτονούνται ιέρειες ή επίσκοποι αγνοώντας τον ιδιαίτερο λόγο αυτής της παραδόσεως. Έτσι κρίνουν με κριτήρια μεσαιωνικά και ξένα προς το ορθόδοξο πνεύμα και νομίζουν ότι ανακαλύπτουν τον δήθεν κρυμμένο μισογυνισμό της Εκκλησίας.

Με την ευκαιρία να υπογραμμίσουμε ότι όλοι οι ορθόδοξοι χριστιανοί, άνδρες και γυναίκες, έχουν τη γενική ιεροσύνη επειδή διά του αγίου βαπτίσματος και του αγίου χρίσματος γίνονται μέλη του σώματος του Χριστού και κοινωνοί της ιεροσύνης του. Αυτή η γενική ιεροσύνη διακρίνεται από την ειδική που μεταδίδεται διά του μυστηρίου της ιεροσύνης με σκοπό την τέλεση των μυστηρίων που παραδόθηκαν από τον Χριστό στους Αποστόλους για την πραγμάτωση της ενότητας μαζί του και τη διακονία του έργου της Εκκλησίας.

Μισογυνισμός και υποτίμηση της γυναίκας δεν υπάρχουν, ούτε διδάσκονται και ούτε εγκρίνονται από την **Εκκλησία**. Μάλιστα, υπάρχουν άγιοι που έδωσαν τη ζωή τους για να προστατεύσουν γυναίκες από τον βιασμό και τον εξευτελισμό, όπως οι άγιοι μάρτυρες Δίδυμος (5 Απριλίου) και Αλέξανδρος (10 Ιουνίου).

Αντιθέτως, μισογυνισμός και υποτίμηση υπάρχουν στις σύγχρονες κοινωνίες, όταν μετατρέπεται η γυναίκα είτε σε απρόσωπο εργάτη – θύμα των ισχυρών οικονομικών συμφερόντων, είτε σε σεξουαλικό αντικείμενο για εκμετάλλευση από τον ίδιο τον ανδροκρατούμενο κόσμο. Έναν κόσμο, που νομίζοντας ότι απελευθερώθηκε από την πίστη στον Θεό, στην πραγματικότητα έχασε το δρόμο για την κατάκτηση της αληθινής ελευθερίας και ισοτιμίας των ανθρώπων.

Αυτό τον δρόμο δίδαξε και πραγμάτωσε ο **Χριστός,** αρχικά με τη δημιουργία και ισοτιμία του άνδρα και της γυναίκας, ως εικόνες του Θεού, και στη συνέχεια με την Ενανθρώπησή του. Σώζει, με κλειδί τη μετάνοια, άνδρες και γυναίκες ανεξάρτητα από την εθνικότητα, τον πλούτο, τη μόρφωση, την ηλικία, την ομορφιά, τα χρόνια της άσκησης ή της αμαρτίας. Αυτό τον δρόμο του σεβασμού, της ισοτιμίας, της ελευθερίας και εν τέλει της θέωσης του ανθρώπου βιώνει και προτείνει η Ορθοδοξία διαχρονικά.

Η γυναίκα στην πνευματική μας παράδοση, στην ιστορία και τον πολιτισμό μας, υπήρξε και ηρωίδα και εργαζόμενη και μητέρα και σύζυγος και αγία και ηγέτιδα – παραμένοντας σταθερά γυναίκα και ορθόδοξη χριστιανή.

Όλα αυτά προβάλλονται από την Εκκλησία για να παραμένουν και σήμερα ζωντανά, ενώ βεβαίως πραγματώνονται κατά το μέτρο του πνευματικού αγώνα κάθε χριστιανού.

Δεν περιμένουμε να αξιολογηθεί η θέση της γυναίκας στην Ορθόδοξη Εκκλησία από τις ατυχείς δηλώσεις μεμονωμένων προσώπων, ούτε από τα πρόχειρα ή επιπόλαια σχόλια, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, εκείνων που συχνά είναι οι ίδιοι θύματα δογματισμού και προκαταλήψεων.

Σεβόμαστε όλους και όλες (άλλωστε ανάμεσά μας βρίσκονται πολλές γυναίκες συναδέλφισσες, θεολόγοι εκπαιδευτικοί). Ζητούμε σεβασμό προς τη γυναίκα από όλους εκείνους που τη μετατρέπουν σε αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Τον ίδιο σεβασμό – οφείλουμε να το επισημάνουμε – ζητούμε από όλους προς κάθε παιδί, είτε είναι γεννημένο είτε αγέννητο.

Παγκρήτιος Σύνδεσμος Θεολόγων